

**“1 MAYISTAN ÖĞRENMEK,
ÖĞRENMEK İŞÇİ SINIFINDAN!”
1 MAYIS 2009**

FOTOGRAF: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ

REDFOTOGRAF

100 yıldır da kutluyoruz...

Bu zaman içinde İstanbul emperyalistlerce işgal edilmiştir...

Biz ki İstanbul şehriyiz

Bu ülkede, bu kentte yaşayan her ulustan işçiler ve emekçiler, İstanbul bu dört düvel tarafından işgal edilmişken, işgale karşı kutladık 1 Mayıs'ı, yıl 1921'di.

İşgal güçleri yasaklamıştı 1 Mayıs'ı... Yasak bildirileri, ölüm mangaları kol geziyordu... Ama Tramvay, Vapur ve Haliç Tersanesi işçileri iş bıraktı o gün.

Biz ki İstanbul şehriyiz

1977'de işçilerin kanının akıtıldığı 1 Mayıs Meydanı'na gitmek istediğimiz her yıl İstanbul işgal edilmektedir... İstanbul işgal altındadır. Amerikan emperyalizminin, IMF'nin emir kullarıdır yeni işgalciler.

Biz ki İstanbul şehrindeyiz;

Bu sergiye taşıyabileceğimiz fotoğraflarla arz edeceğiz halimizi Türkiye'nin ve dünyanın bütün işçilerine; arz edeceğiz 2009 yılında İstanbul'un halini yeryüzünün bütün halklarına.

Biz ki İstanbul şehriyiz

İşçilerin o güzelim ve savaştan anısına vefa gösterdiğimiz, emeğin hakkını savunduğumuz için her 1 Mayıs'ta bombalanıyoruz.

Biz, Tuzla tersanelerinde ölen işçiler, biz mezarda emekli olma "hakkına" sahip edilenler, biz işsizlik, yoksulluk ve ölüm tehdidi altında yaşayanlar adına açacağız bu sergiyi. Bombacıları işçilerin, emekçilerin birleşmesiyle yenilebileceğimizi düşündüğümüz, bildiğimiz için büyüteceğimiz fotoğrafları; emekçilerin yaşamının yeni kazanımlarla her gün bayram olmasını istediğimiz için yapacağız işimizi...

YAŞASIN

1

MAYIS

REDFOTOĞRAF

1 MAYIS 2009 FOTOĞRAF SERGİSİNE KATILALIM!..

100. YILINDA

TÜRKİYE'DE **1 MAYIS** KUTLAMALARI

**1 MAYIS KUTLAMALARINDA ;
FABRİKALARDA, İŞ YERLERİNDE
MAHALLELERİNDE, MİTİNGLERDE ...
Türkiye'nin dört bir yanında
fotoğraf çeken herkes katılabilir.**

SEÇİCİ KURUL

Akman Şimşek	: Kesk Örgütlenme Sekreteri
Ali Öz	: Foto Muhabiri
Canan Arslan	: Birleşik Metal-İş Basın Yayın Uzmanı
Erol Ekici	: Genel İş Sendikası, Genel Başkan
Feyyaz Yaman	: Karşı Sanat Galerisi
Özcan Yaman	: Fotoğrafçı
Özcan Yurdalan	: Fotoğrafçı
Metin Yeğin	: Belgesel Sinemacı
Rasim Öz	: Avukat
Taylan Tanay	: Avukat (ÇHD.İst Şube başkanı)
Tevfik Taş	: Yazar (TYS.Türkiye Yazarlar Sendikası Sekreteri)

TAKVİM

Son katılım tarihi :	25 Mayıs 2009
Seçici kurul değerlendirmesi :	29 Mayıs 2009
Sonuç bildirim tarihi :	30 Mayıs 2009
Sergi :	15 Haziran 2009
Sergi Mekanı :	Daha sonra bildirilecek

SERGİ SEKRETERYASI

Özcan Yaman (REDFOTOĞRAF), Av.Taylan Tanay (ÇHD)
ÇHD:0212.245 04 40
ozcanyaman@mynet.com – chd.İstanbul@gmail.com
ÇHD. Çağdaş Hukukçular Derneği
Meşrutiyet caddesi Ravanda iş merkezi
no :35 Beyoğlu – İstanbul.

“YÜZÜNCÜ YILINDA TÜRKİYE”DE 1 MAYIS 2009” SERGİSİ SEÇİCİ KURUL TOPLANTI SONUÇLARI

Seçici kurul olarak ;

Fahrettin Erdoğan: DİSK Basın yayın ve halkla ilişkiler dairesi müdürü,
Feyyaz Yaman:Karşı Sanat Galerisi, **Metin Yeğin:**Belgesel sinemacı,**Özcan Yaman:**
Fotoğrafçı,**Özcan Yurdalan:**Fotoğrafçı,**Taylan Tanay:** Avukat (ÇHD.İst Şube
başkanı),**Tevfik Taş:**Yazar (TYS.Türkiye Yazarlar Sendikası Sekreteri)
hazır bulunmuşlardır.

Mazeretleri nedeniyle katılamayanlar;

Akman Şimşek : Kesk Örgütlenme Sekreteri, **Ali Öz** : Foto muhabiri, **Erol Ekici:** Genel
iş Sendikası, Genel Başkanı; **Rasim Öz** :Avukat

29 Mayıs 2009 tarihinde, seçici kurul ÇHD. İstanbul şubede toplanmıştır.

Sergi için gönderilen fotoğraflar değerlendirilmiş, aşağıda isimleri bulunan arkadaşların çalışmalarının sergilenmesi kabul edilmiştir.

Serginin amacı; Türkiye’de 1 Mayısın 100. yılı nedeniyle yapılan kutlamalardır. Bu amaçla belgesel bir proje olarak başlatılan bu çalışmaların gelenekselleştirilmesi düşünülmüştür. 2008 yılında ÇHD ve REDFOTOĞRAF tarafından hazırlanan “İşgal İstanbul’u Mayıs 2008 ” sergisinin gördüğü ilgi üzerine daha kapsamlı ve kolektif bir çalışma düşünülmüştür.

Seçici kurulun notları:

-Gelen çalışmalara bakıldığında, Taksim ve çatışma fotoğrafları ağırlıklı olup, diğer bölge, il, ilçe fabrika ve mahallelerden katılım olmadığı gözlenmiştir. 1 Mayıs a damgasını vuran Taksim olmakla birlikte, 2009 1 mayısı,önceki yıllara oranla bir çok yerde, kitlesel olarak kutlanmıştır. Sergi duyurularında özellikle belirttiğimiz bu durum “Türkiye’nin her yerindeki kutlamalara ilişkin ” başarıya ulaşmamıştır.

- Sergi şartnamesinin okunmadığı yada önem verilmediği gözlenmiştir. Çok sayıda birbirinin benzeri fotoğraf gelmiştir. Taksim dışında yapılan kutlamalarda dahi çatışma fotoğraflarının gönderilmesi, kutlamalara ilişkin belgesel değil de, basına yollanan aksiyon dolu çatışmalı fotoğraflar olması, konu ve amacımızı anlatamadığımızı ortaya koymuştur.

- Bu yıl Fransa’dan Mattieu Chazel ve İngiltere’den Benjamin Hiller isimli iki gazeteci de sergimizde yer almaktadır. Ayrıca 1 Mayıs’ta yurt dışında bulunan arkadaşımız Çağla Cömert de misafir olarak Viyana’dan fotoğrafla sergimize katılmaktadır.

- Seçici kurul, ön eleme yaparak birbirlerine çok benzeyen ve teknik açıdan çok yetersiz fotoğrafları elemiştir. Böyle olmakla birlikte, tüm fotoğraf yollayanların sergide yer almasına çalışılmıştır.

- Önümüzdeki yıllarda ulusal ve uluslar arası boyutlarıyla İşçi sınıfının önemli tarihi olan 1 mayısları daha kurumsal bir yapıyla, çalışmalara, araştırma / dökümantasyon toplanması ve Belgesel sinemanın, Yazar ve çizerlerin katılarak daha kurumsal bir yapıya kavuşturulması önerilmiştir. Görsel arşiv çalışmalarıyla belgeselleştirmek için neler yapılabileceği yönünde önerilerde bulunulmuştur. Zaman içinde bunlar toplumla ve kurumlarla paylaşılacaktır. Bu konuda rapor hazırlanacaktır.

- Bu yıl yapılacak olan sergi için; Açık ve kapalı kamusal alanlar başta olmak üzere birçok yerde ve değişik konseptlerde sergilerin açılması sağlanacaktır. Özellikle 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 40. yılına yönelik olarak 15 Haziran'da Taksim gezi parkında serginin açılışının yapılmasına çalışılmaktadır, Kartal'dan – Topkapı'ya birçok merkezde gezici sergiler düzenlenmesi düşünülmüştür. Ayrıca Haziran ayından itibaren İstanbul'da yapılacak olan kapsamlı sergi programları içinde yer alıp sergilenmeleri yapılacaktır. Serginin mekansal düzenlemeleri Erim Bayrı ve Özcan Yaman tarafından Karşı Sanat Çalışmalarının desteği ile yapılacaktır.

Yapacağımız çalışmalarda başta işçi sınıfının içinde yer alanlar olmak üzere Sınıfın yanında olan tüm kurum ve kişileri yardımcı olacaklarına olan inancımızla sergilerimize bekliyoruz.
YAŞASIN 1 MAYIS

Sergi katılımcıları:

Ahmet Şık
Alaattin Timur
Ayşen Tunali
Aziz Genç
Barış Sever
Benjamin Hiller
Çağla Cömert
Deniz İlgün
Deniz Koçak
Erbil Köker
Erim Bayrı
Emre Tansu Keten
Eylem Lodos
Ezel Urul
Fulda Bol
Galip Varoğlu
Hasan Üstün
Kerem Uzel
Kıvılcım Çağlier
Matthieu Chazal
Mehmet Kaçmaz
Mine Polat
Mustafa Aykara
Nar Photos
Nesrin Demircan
Nihat Karadağ
Oktay Gülağacı
Onurkan Avcı
Onur Metin
Özcan Yaman
Özlem-Öznur Gümüşkaya
Paşa İrmek
Polat Çağlayan
Pınar Turhan
Sadık Güleç
Sami Kızıltan
Saner Şen
Serra Akcan
Selda Bozbiyık
Selçuk Alp
Selçuk Kuru
Sevil Üzrek
Şaban Dayanan
Şakir Sağlam
Ufuk Koşar
Ulaş Gürpınar
Ulaş Tosun
Yasemin Yıldız
Yusuf Aslan
Yürüyüş Dergisi
Zeynep Kuray

1 Mayıs'tan öğrenmek, Öğrenmek işçi sınıfından...

BİR MAYIS'IN YÜZÜNCÜ YILI
SELANİK'TEN - İSTANBUL'A 1909 - 2009

fotoğraf sergisi 27-03 Temmuz 2009

ÇHD.Çağdaş Hukukçular Derneği - **REDFOTOĞRAF GRUBU**

Biz, bu fotoğrafları çekenler bu sergiyi gezenlerin
Chicagolu işçi August Spies'in ölüm cezasıyla yargılandığı mahkemeye
söylediklerini de düşünmesini istiyoruz:

"Eğer bizi asarak, tahakküm altındaki milyonların, sefalet içinde çalışan ve kurtuluşu arzulayan, kurtuluşu bekleyen milyonların bu hareketini, işçi hareketini ezebileceğinizi umuyorsanız -eğer düşünceniz buysa, o zaman asın bizi! Burada bir kıvılcımı ezeceksiniz, ama şurada, burada veya orada, arkanızda ve önünüzde ve her yerde alevler yükseliyor. Bu ateşi asla söndüremezsiniz".

TARİH: 27 HAZİRAN 2009 **SAAT:** 18.00 **YER:** ÇHD.SERGİ SALONU
Meşrutiyet caddesi Ravanda iş merkezi no :35 Beyoğlu – İstanbul.
chd.istanbul@gmail.com - www.redfotograf.com

✘KARŞI SANAT ÇALIŞMALARI DESTEKLERİYLE

"1MAYIS'TAN ÖĞRENMEK, ÖĞRENMEK İŞÇİ SINIFINDAN"...

Tevfik Taş

Osmanlı Devrinin çeşitli dönemlerinde emekçilerin savaşımını inceleyenlerin çoğu, "ilk 1 Mayıs kutlamalarının Selanik ve çevresinde gerçekleştiğini" söylemektedir. Yıl 1909'dur. Osmanlı'yı kendimize ne kadar milat sayarız orası ayrı bir konu, ama bu topraklarda yaşayan farklı uluslardan emekçilerin, Selanik ve çevresinde yaşanmış bu kutlamaları kendi savaşım tarihleri içinde saydıkları bir gerçektir. Böyle olunca, 2009'da biz 100. yılını kutladık 1 Mayıs'ın diyebiliriz...

Özellikle İstanbul'da 1 Mayıs kutlamaları devlet ve hükümet çevrelerinin büyük korkusu olmayı sürdürüyor; 1977'den sonra uluslararası pek çok yazıda da adı "1 Mayıs Meydanı" olarak anılan Taksim bu korkunun en önemli simgesidir. Devletin bu korkuyla gelen saldırganlığı, 2009 yılında olduğu gibi 1 Mayıs'ı kutlamak isteyenleri ayrı davranmaya yöneltebiliyor.

Biz 1 Mayıs fotoğraflarından oluşan bu serginin, Türkiye tarihindeki 1 Mayısılara, dünyanın değişik ülkelerinde işçilerin/ emekçilerin "miting düzenlemek" dediklerinde murat ettiklerinin ne olduğuna yeniden bakmanın da bir olanağı olmasını diliyoruz...

1. Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda dostlarıyla birlikte yenilmiş Osmanlı'nın bir kenti olan İstanbul'da gerçekleşen 1 Mayıslar da dâhil, işçilerin örgütlediği hemen bütün eylemlerde temel aldıkları en önemli şey, kendilerini ve taleplerini kentin bütün kesimlerine duyurmak olmuştur. Ülke geneline bir derdi, bir kazanımı duyurmanın ilk adımı da budur. Tarih bunu göstermektedir.

Bunu göstermektedir 15-16 Haziran ayaklanması...

1 Mayıs aslında sadece bizim ülkemizde burjuvazi, onun devleti ve kurumlarıyla, yandaşlarıyla emekçiler arasında bir kavganın, gelgitin simgesi değildir; bu nerdeyse Chicagolu işçilerin bu takvim tarihine özel bir anlam yüklememizi sağlayan o büyük eylemlerden beri, dünyanın pek çok ülkesinde bu kavganın en önemli simgesidir.

Ama biz bu sergi dolayısıyla kendi ülkemizde olup biteni özetlemeye öncelik verelim.

1912'de örneğin İttihatçı zorbalar, işçilerin 1 Mayıs'ı kutlamasına karşı tehditkâr bir tutum alınca, işçiler geçmiş bütün yıllardan daha açıkça, daha doğrudan yapmıştır mitinglerini. Neredeyse 1910'dan başlayarak 1 Mayıs kutlamaları işçiler için mitingle başlayan bir bayramdır. Örneğin İstanbul'da bir kol Eminönü'nden, bir kol Saraçhane'den, Elmadağ, Osmanbey yoluyla, bir kol Edirnekapı, Topkapı, Okmeydanı'ndan gelerek o zaman ki adıyla da Abide-i Hürriyet olan noktada toplanırlar... Bütün bu yürüyüş zamanı boyunca işçilerin geçtikleri her cadde, her sokak bir 1 Mayıs alanıdır. Bütün mesele emekçilerin kente kendi taleplerini, kendi güçleriyle duyurmaktır.

Budur dünya emekçileriyle aynı takvimi, saatleri, değerleri kullanmanın ölçüsü...

Sonrası Kâğıthane Çayırı'nda mendil kapmaca da oynar işçiler, iki satır rakısını içip düzenin, imparatorluğun çarkına da söver. O gün işçilerin "Yaslı Bayramıdır." Chicago'da savaşı, ölen ve ölümden dönen, korkunç acılara karşın kazanan işçi kardeşlerinin teri, kanı, korkuları, hayalleri, sözcükleri, istekleri, cesaretleridir taşıdıkları...

İşçiler bu yaslı bayramlarında acıyı bilir; amma ve lakin yarını konuşur, yarını planlar, yarına hazırlanır.

Anı birlik, o günü savuşturmak değildir işçinin bayramı; kazanmaktır, yarına insanca bakmaktır. Budur onları tarih sahnesinde kendisi için bilinç üreten bir sınıf yapan...

1913'te İttihatçılar sıkıyönetim ilan etti İstanbul'da ve gizlice bütün sanayi kentlerinde. Egemenlerin 1 Mayıs korkusunun mührünü taşıyan ilk sıkıyönetimdir. Sonraki yedi yıl boyunca aynı alçakça saldırganlığı besleyen aynı korku sürmüştür.

Amerika işçi hareketiyle 1886'da başlayan savaşım, ilk meyvelerini 1889'da vermiştir: 1 Mayıs işçilerin birlik, dayanışma ve savaşım bayramıdır.

Bu dünyada kazandı işçiler bunu; birlik olarak, akıllarını birbirlerine vererek, işçi emekçi enternasyonalıyla, insanlaşma ülküsünü kendi güçleriyle söyleyerek...

2009 yılında gaz bombaları, polis copuyla devlet zorbalığının altında, ona rağmen kutladık 1 Mayıs'ı.

Dönüp şimdi, yarın nasıl bir 1 Mayıs'a hazırlanacağımızı daha iyi bulmak için, geçmiş işçi kuşaklarının o sahiden onurlu tarihlerine, o yaratıcılıklarla dolu tarihsel öykülerine, bir kenti kapsamak için kullandıkları doğal yollara, yöntemlere bakmalıyız; öğrenmeliyiz.

İstanbul işgal altındayken, her ulustan işçi ve emekçi işgale karşı kutlamıştır 1 Mayıs'ı. Yıl 1921'dir.

İşgal güçlerinin yasaktan ve tehditten başka hiçbir akli, yöntemi yoktur. Tehditkar bildiriler, işgalci ölüm mangaları kol gezmektedir kentte... Ama Tramvay, Vapur ve Haliç Tersanesi işçileri iş bırakmıştır o gün. 1922'de 1 Mayıs'ı işçiler yine kutlamıştır; İstanbul'da ve Ankara'da başkaldırarak, iş bırakarak...

1923'te toplanan İzmir İktisat Kongresi'nin karar defterlerinde, şunları okuruz: "Tarım dışı işlerde çalışma süresi sekiz saat olacaktır ve 1 Mayıs Türkiye'de işçilerin bayramı olarak kutlanacaktır." Bu kararlar dünya ölçeğinde ileridir. Gelgelelim kâğıt üzerinde kalmaktadır; yani egemen sınıfların, emekçilere söylediği "ilerici" bir yalandır...

1924 yılında yalamıştır kendi sözünü Ankara hükümeti ve yasaklamıştır 1 Mayıs'ı; Ankara hükümeti toplatmıştır işçiden, 1 Mayıs'tan söz eden gazeteleri, yayınları...

1925 o meşhur Takrir-i Sükûn Kanunu'yla anılmaktadır...1927 yılında. Amele Teali Cemiyeti'ne "kamu taşıtlarının işlemesine engel olmamak koşuluyla" kutlama izni verilmiştir. Ama Kâğıthane'de düzenlenen 1 Mayıs'a katılan bütün işçiler verilen "izne"

rağmen tutuklanmıştır...

Takrir-i Sükun 50 yıl boyunca yasaklamıştır 1 Mayıs'ı... 50 yıl sonra, 1975'te İstanbul Tepebaşı'nda bir düğün salonunda kutlanmıştır 1 Mayıs.

1976'da yüz binler aktı 1 Mayıs Meydanı'na.

1977'de Taksim'de öldürdü işçileri Silahlı Kuvvetlerin ve polisin ortaklaşa örgütleyip büyüttüğü kontrgerillacı faşistler, biz onların adlarını ışık bildik, bileceğiz, böyle söylüyoruz adlarını ışıkla, emekle, insanlıkla, acıyla:

Ali Sidal... Kadir Balcı... Hasan Yıldırım... Hikmet Özkürkçü... Ramazan Sarı...
Mustafa Elmas... Mültezim Oltulu... Mahmut Atilla Özbelen... Ömer Narhan...
Bayram Çıtak... Kahraman Alsancak... Aleksadros Konteas... Meral Cebren...
Kadriye Duman... Leyla Altıparmak... Ahmet Gözükara... Ercüment Gürkut...
Garabat Ayhan... Sibel Açık Alın... Nazan Ünal... Hatice Altun... Ali
Yeşilgül... Niyazi Darı... M. Ali Genç... Hacer İpek Saman... Bayram Sürücü...
Hüseyin Kırkın... Nazmi Arı... Jale Yeşil Nil... Kenan Çatak... Rasim Elmas...
Diran Nigiz... Hamdi Toka... Ziya Baki... Bayram Eyi...

Chicago'da öldürülmüştü bu insanların işçi kardeşleri yüz yılı aşkın bir zaman önce...
Arkasından, 1989'da Mehmet Akif Dalcı'yı kurşunlayarak öldürdüler,
1990'da Gülay Beceren polis kurşunuyla felç oldu,
1993'te U.Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım 1 Mayıs'ta taşıyacakları pankartı
yazarken, 30 Nisan'da İstanbul Moda'da kaldıkları evde öldürüldüler.
1 Mayıs 1996'da Kadıköy'de 1 Mayıs kutlamalarında Hasan Albayrak, Yalçın Levent ve
Dursun Odabaşı öldürüldü.

2009 yılının fotoğrafları daha çok İstanbul'dan, Taksim'e gidiş serüveninden ve
serüvenin ardında işte bütün bu gerçekler bulunmaktadır...

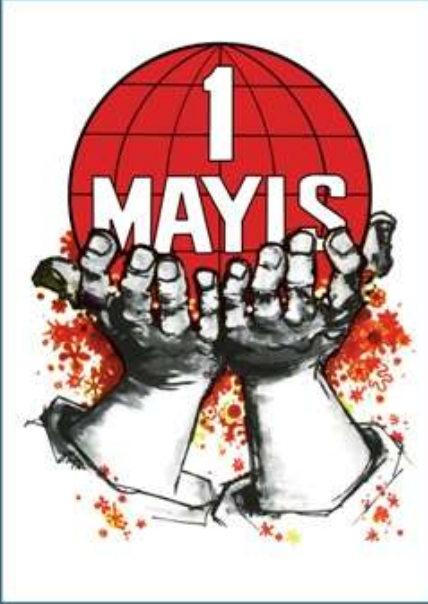
Devletin, onun polisinin bombaları, barikatları, onların giyenleri "insanötesi/robot"
gösteren giyim kuşamları ve bütün bunun karşısında dayanmaya, 1 Mayıs Meydanı'na
gitmeye çalışan insanların serüvenidir bu.

1 Mayıs günü ve sonrasında olup bitenler bize 1933'ün Almanya'sını anımsatıyor.
1 Mayıs tatil günü ilan edilmiş ve kutlamalar gerçekleşmiştir. Ama ertesi gün
Almanya'nın sendikaları, devrimci örgütleri işgal edilmiş, insanlar tutuklanmış ve
kurumların bütüneşyasına Hitlerin Nazilerince el konulmuştur.

Türkiye'de 12 Eylül 1980'den beri işçiler, emek hakkını savunanlar meydana çıkmayı
örgütlemeye çalışmakta, devlet ise bu örgütleri kapatmaya, işlevsizleştirmeye,
köksüzleştirmeye, soysuzlaştırmaya çalışmaktadır.

Biz, bu fotoğrafları çekenler bu sergiyi gezenlerin Chicagolu işçi August Spies'in ölüm
cezasıyla yargılandığı mahkemeye söylediklerini de düşünmesini istiyoruz:

**"Eğer bizi asarak, tahakküm altındaki milyonların, sefalet içinde
çalışan ve kurtuluşu arzulayan, kurtuluşu bekleyen milyonların bu
hareketini, işçi hareketini ezebileceğinizi umuyorsanız -eğer
düşünceniz buysa, o zaman asın bizi! Burada bir kıvılcımı ezeceksiniz,
ama şurada, burada veya orada, arkanızda ve önünüzde ve her yerde
alevler yükseliyor. Bu ateşi asla söndüremezsiniz".**

"1 Mayıs'tan öğrenmek
öğrenmek işçi sınıfından"
fotoğraf sergisi

BİR MİLLETİN YÜZÜNCÜ YILI
SELANİK'TEN - İSTANBUL'A 1909 - 2009
100 MAYIS 2009

SERĞİ KATILIMCILARI

Ahmet Şık-Alıtaştın-Temur-Arğan-Turalı-Aziz-Göç-Bağcı-Sevcer-Berayın-Hikar
Çağla Özlener-Deniz İğdir-Deniz Koşuk-Ezral-Köker-Erm-Bayrı-Ermen-Tansu Keleş
Eylem-Lodos-Eznel-Ural-Fatih-Bül-Çelebi-Varoğlu-Hasan-Ustun-Kınram-Uznel
Kivılcım-Çağlar-Matthew-Çobani-Mehmet Kağmaz-Mine-Polat-Mustafa Aykara
Nar-Photro-Nevrin-Demircan-Nihat-Karabıç-Oktay-Ölçüoğlu-Oranhan-Avci-Önur-Metin
Özcan-Yaman-Ödem-Özner-Güzükoğlu-Papa-İsmet-Polat-Çağlayan-Pınar-Tuğhan
Sadık-Gökçe-Sami-Kızıltan-Sener-Şen-Serra-Akcan-Selda-Bozbüyük-Selçuk-Altı-Selçuk
Kuru-Sevil-İzzet-Şaban-Dayanar-Şakir-Sağlam-Ufuk-Koşar-Ulaş-Görpınar-Ulaş-Touar
Yasemin-Yıldız-Yusuf-Akden-Yünyürek-Derya-Zeynep-Kuray

ÇHD, Çağdaş Hukukçular Derneği - REDFOTOGRAF GRUBU

İKARSI SANAT ÇALIŞMALARI DESTEKLERİYLE

1 MAYIS'TAN ÖĞRENMEK, ÖĞRENMEK İŞÇİ SINIFINDAN

Osmanlı Devrinin çeşitli dönemlerinde emekçilerin savaşımını inceleyenlerin çoğu, "ilk 1 Mayıs kutlamalarının Selanik ve çevresinde gerçekleştiğini" söylemektedir. Yıl 1909'dur. Osmanlı'yı kendimize ne kadar milat sayarız orası ayrı bir konu, ama bu topraklarda yaşayan farklı uluslardan emekçilerin, Selanik ve çevresinde yaşanmış bu kutlamaları kendi savaşım tarihleri içinde saydıkları bir gerçektir. Böyle olunca, 2009'da biz 100. yılını kutladık 1 Mayıs'ın diyebiliriz...

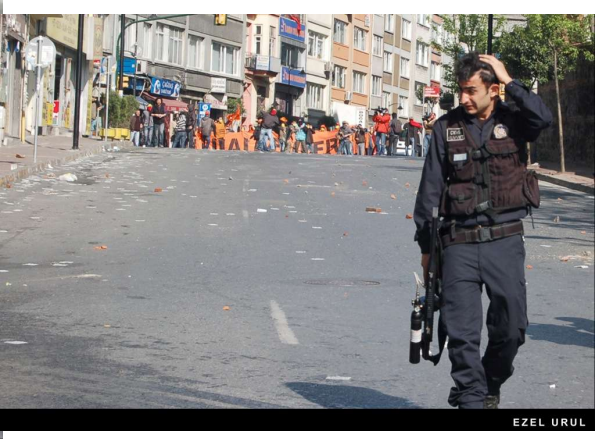

1. Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda dostlarıyla birlikte yenilmiş Osmanlı'nın bir kenti olan İstanbul'da gerçekleşen 1 Mayıslar da dahil, işçilerin örgütlediği hemen bütün eylemlerde temel aldıkları en önemli şey, kendilerini ve taleplerini kentin bütün kesimlerine duyurmak olmuştur. Ülke geneline bir derdi, bir kazanımı duyurmanın ilk adımı da budur. Tarih bunu göstermektedir.

Bunu göstermektedir 15-16 Haziran ayaklanması...

15-16 HAZİRAN
Türkiye'yi sarsan iki uzun gün

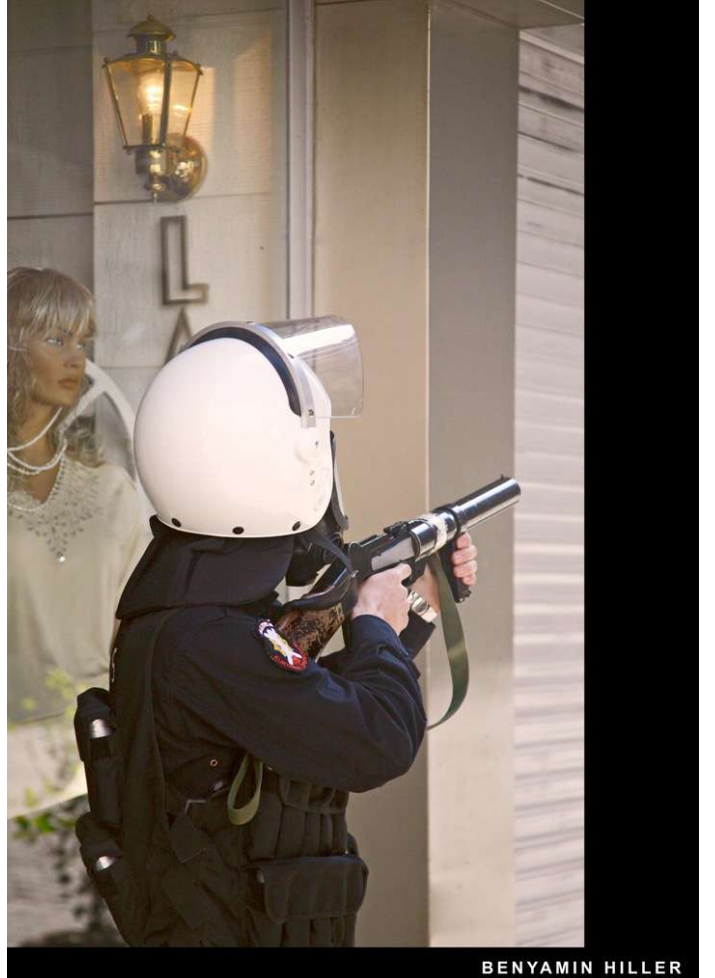

EZEL URUL

ALAATTİN TİMUR

AYŞEN TUNALI

BENYAMIN HILLER

AZİZ GENÇ

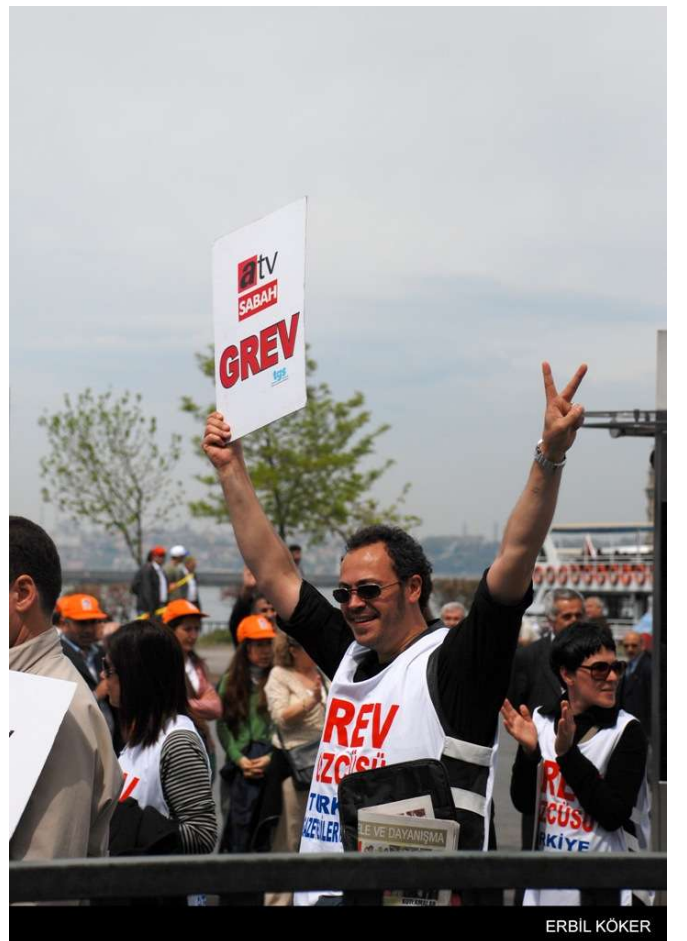
DENİZ İLGÜN

BARIŞ SEVER

DENİZ KOÇAK

ERBİL KÖKER

EMRE TANSU KETEN

EZEL URUL

fulda bol

GALİP VAROĞLU

KIVILCIM ÇAĞLIER

EYLEM LODOS

HASAN ÜSTÜN

MATTHIEU CHAZEL

MİNE POLAT

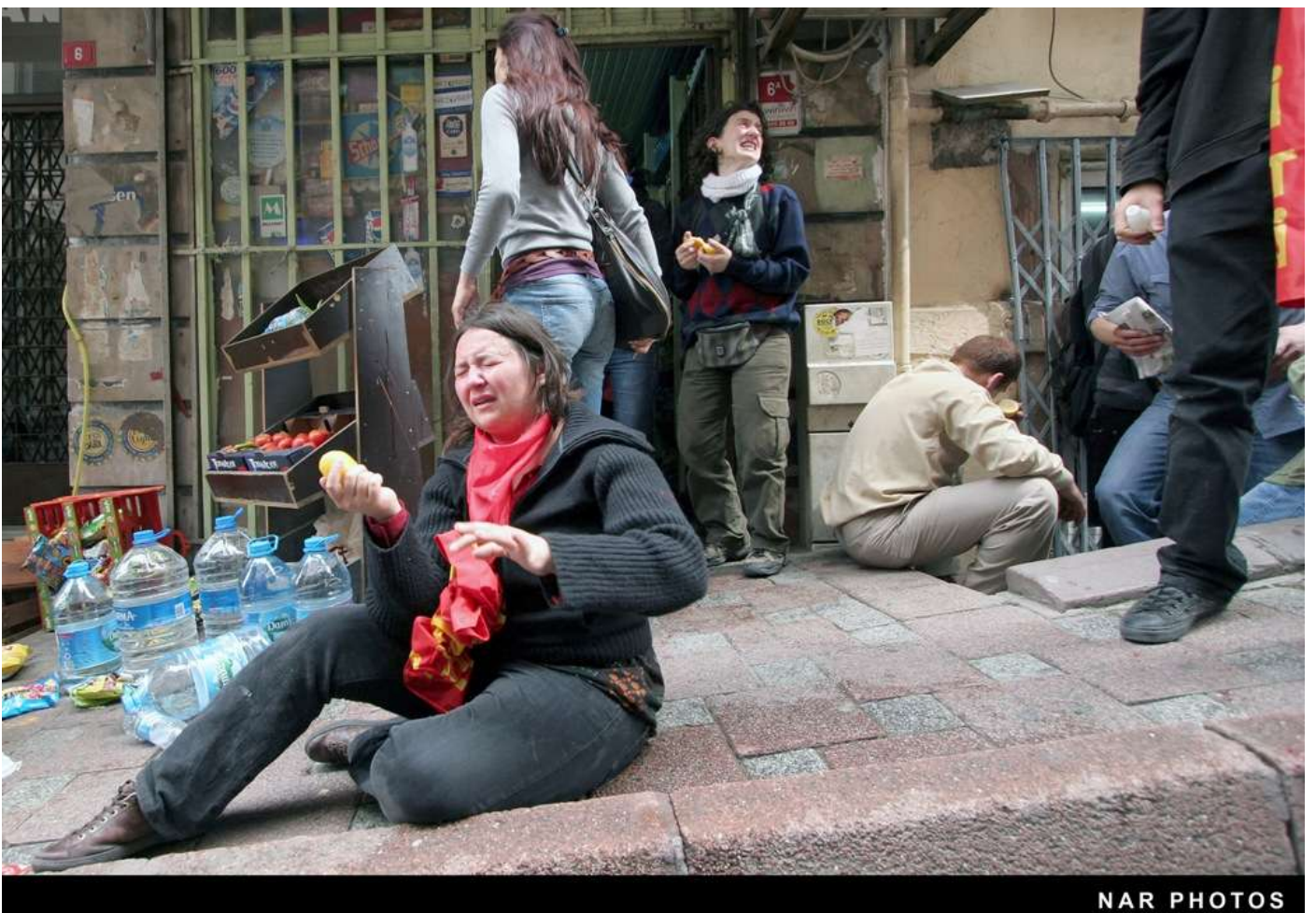
MUSTAFA AYKARA

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

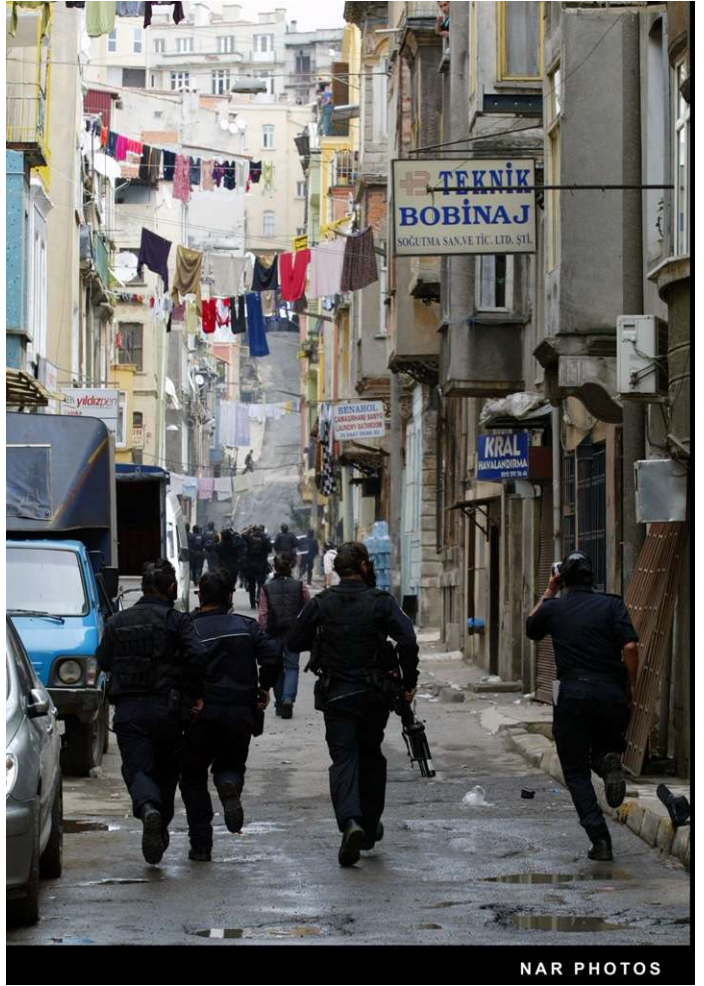
NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NAR PHOTOS

NIHAT KARADAĞ

NESRİN DEMİRCAN

OKTAY GÜLAĞACI

ONUR METİN

ONURKAN AVCI

PINAR TURHAN

ÖZCAN YAMAN

ÖZLEM-ÖZNUR GÜMÜŞKAYA

ÖZLEM-ÖZNUR GÜMÜŞKAYA

PAŞA İMREK

POLAT ÇAĞLAYAN

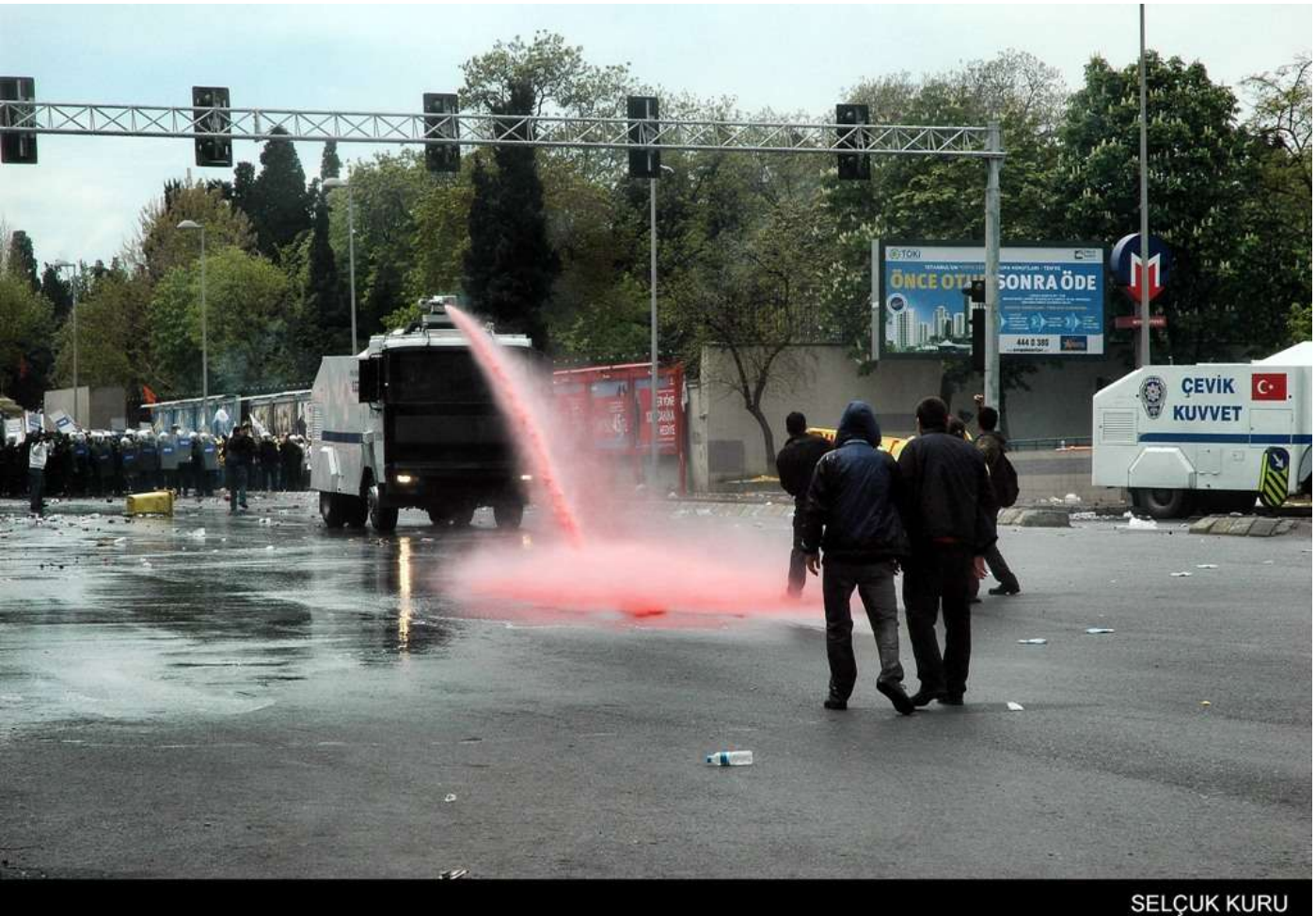
SADIK GÜLEÇ

SAMI KIZILTAN

selçuk alp

SELÇUK KURU

SELDA BOZBIYIK

ŞAKIR SAĞLAM

ŞABAN DAYANAN

SEVİL ÜZREK

2008

2009

UFUK KOŞAR

ULAŞ GÜRPINAR

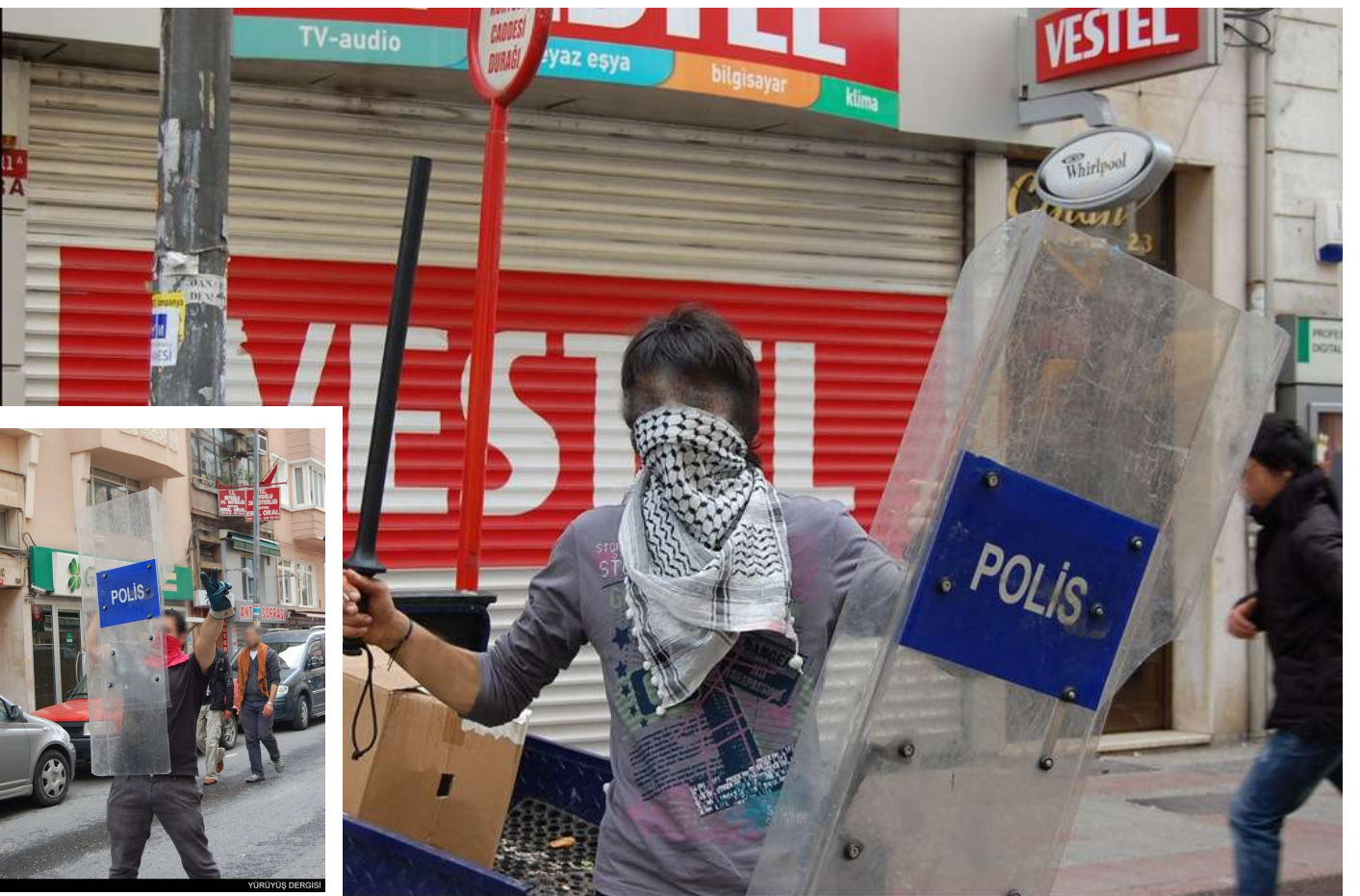
ULAŞ TOSUN

YUSUF ASLAN

YÜRÜYÜŞ DERGİSİ

YÜRÜYÜŞ DERGİSİ

EYLEM LODOS

ZEYNEP KURAY

ZEYNEP KURAY

ÇAĞLA CÖMERT

ERİM BAYRI

23/07/2009 / Evrensel

Tek fotoğraf çatışma mıdır?

Devrim Büyükacaroğlu

İşçi sınıfının uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs'ın ardından, en çok konuşulan konulardan biri, 1 Mayıs'tan kalan fotoğraf ve görüntüler oldu.

İşçi sınıfının uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs'ın ardından, en çok konuşulan konulardan biri, 1 Mayıs'tan kalan fotoğraf ve görüntüler oldu.

İşte, tüm yurttan yaygın olarak kutlanan 1 Mayıs fotoğraflarını bir sergide bir araya getiren Red Fotoğraf, geçen yıl olduğu gibi, 1 Mayıs 2009 için de hafızalarımızı canlı tutmanın bir yolunu öneriyordu aslında. Ancak Red Fotoğraf'ın yurdun birçok yerini dolaşan sergisinde yer alan fotoğrafların yüzde 90'ının Taksim'deki kutlamayı sergiye taşınması; "1 Mayıs'tan öğrenmek, öğrenmek işçi sınıfından" fotoğraf sergisinin başlığı ile içeriği arasında bir çelişki yaratmıştı. Fotoğraflar, polisle çatışma, kovalama, kaçma unsurlarını öne çıkarırken, coşkulu kutlamalar ve talepler, gölgede kalmış görünüyordu. Red Fotoğraf'tan Özcan Yaman'la ortaya çıkan bu tablonun nedenlerini tartıştık. Yaman, her bölgeden fotoğraflar gelmesini beklerken fotoğrafların neredeyse tamamının Taksim'den gelmesinin bir gerçeği yansıtmakla birlikte bu gerçeği değiştirmeleri gerektiğine işaret ediyor.

200 FOTOĞRAFIN 180'İ TAKSİM

Red Fotoğraf şu günlerde 2009 1 Mayıs'ı ardından hazırladıkları "1 Mayıs'tan öğrenmek, öğrenmek işçi sınıfından" sergisini gezdiriyor. Daha önce duyurulan Kartal ve Avcılar'daki açık alan sergileri ile Karşı Sanat Galerisi'nde yapılacak sertifika töreni ise daha ileri bir tarihe ertelendi. Eylül ayında yeni program ilan edilecek, Karşı Sanat'taki sergi ise daha geniş bir konseptle ve panellerle birlikte yapılacak.

Birçok yeri dolaşan ve izleyiciye ulaşan Red Fotoğraf sergisi, geçen senekinden farklı olarak sadece Taksim'i değil Türkiye 1 Mayıs'ını yansıtmayı hedefliyorken, sergi bu iddianın oldukça gerisinde; büyük oranda Taksim 1 Mayıs'ına sıkışmış. Taksim dışındaki alanlardan fotoğraflar yer almış olsa da Taksim fotoğrafları o kadar baskın ki diğer alanlar onların arasında kayboluyor. Özcan Yaman bu durumu "böyle olmasını istemiyorduk fakat karşımıza böyle bir tablo çıktı" şeklinde izah ediyor. 1 Mayıs'tan aylar önce yapılacağı duyurulan sergi için Red Fotoğraf bütün fotoğrafçıları ülke genelinde yaygın olarak yapılan 1 Mayıs kutlamalarına tanıklık etmeye ve bu tanıklıkları kendileri ile paylaşmaya davet etmiş fakat bu istedikleri düzeyde gerçekleşmemiş. 160'a yakın merkezde 100 binlerce işçinin katıldığı, özellikle İstanbul dışındaki kutlamaların geçtiğimiz yıllara oranla daha kalabalık geçtiği 2009 1 Mayıs'ıyla ilgili yapılan fotoğraf sergisinde yer alan 200 fotoğrafın 180 tanesi, Taksim'den. Özcan Yaman, bunun serginin iddialarıyla geliştiğinin farkında olduklarını söylüyor.

CEP TELEFONU İLE BİLE KATILINABİLİR

Red Fotoğraf'ın bir kurum değil proje bazlı bir oluşum olduğunu vurgulayan Özcan, 2008 1 Mayıs sergisine 27 fotoğrafçının katıldığını, 2009'da ise bu sayının 52'ye çıktığını,

belki gelecek sene 150 fotoğrafçının katılımı ile sergi düzenleyebileceklerini söylüyor. Kimlerin Red Fotoğraf'ın üyesi olduğunu sorduğumuzda da "Kim kendisini üye hissederse" diye yanıtıyor Özcan Yaman; Red Fotoğraf hiçbir fotoğrafçıyı reddetmiyor yani. Red Fotoğraf'a katılmak için "iyi" fotoğrafçı olmak da şart değil; "Kompozisyon şöyle olacak renkler böyle olacak" gibi dertleri yok. "O dert kafamızda yok, fotoğraf karesinin içinde var" diyor Yaman. İsim yapmış bir fotoğrafçı ile ilk defa fotoğrafları sergilenen genç bir fotoğrafçının aynı sergide yer alabildiğini söyleyen Yaman, kimlerin katılacağından çok serginin neyi anlatacağı, kimin yanında yer alacağını önemli olduğunu, bunun yanı sıra bu fotoğrafların halkın ulaşabileceği salonlarda sergilenmesini önemsediklerini belirtiyor. Fotoğraf çekmek konusunda iddialı olanların yanı sıra, cep telefonu ile çekilmiş fotoğraflar bile belirlenen konuyu Red Fotoğraf'ın gözüyle anlatıyorsa, sergide yer alabiliyor. Red Fotoğraf 1 Mayıs'la özdeşleştiği için her 1 Mayıs'ı izlemek Red Fotoğraf'ın boynunun borcu haline gelmiş.

SEÇİCİ KURUL KARA KARA DÜŞÜNDÜ

Geçtiğimiz sene bütün sendika ve kitle örgütlerinin Taksim'de 1 Mayıs'ı kutlamak istemeleri üzerine polisin uyguladığı şiddetin ardından harekete geçen fotoğrafçılar, bu şiddeti çarpıcı fotoğraflarla teşhir etmişlerdi. Bu sene ise 1 Mayıs geçen senekinden farklı olarak tüm yurttan yaygın olarak kutlanırken Red Fotoğraf yaptığı duyurularla 100. yılında her 1 Mayıs alanını belgeleyen bir sergi hazırlığına girdi. Özcan Yaman küçük afişler, radyo programları, gazete ilanları, değişik elektronik posta gruplarına mail yollamaya kadar geniş bir duyuru ile bütün fotoğrafçılara ulaştıklarına inanıyor. Türkiye'nin dört bir yanından 1 Mayıs fotoğraflarının yağacağını ümit eden Yaman karşılıklarına çıkan tablonun düşündürücü olduğunu söylüyor. Üniversite öğrencilerinin kampüste yaptıkları kutlamaları, Çağlayan'da işçilerin sokağa çıkmasını, Diyarbakır'da yıllar sonra 1 Mayıs kutlanmasını sergiye yansıtamadıklarını söyleyen Özcan Yaman bu eksikliği fotoğrafçıların duyarlı davranmamış olmasına bağlıyor. Seçici kurul olarak toplandıklarında "Kara kara düşündüklerini" söyleyen Özcan Yaman dertlerini iyi anlatamadıklarını ya da anlayamadıklarını gördüklerini belirtiyor. Fotoğrafların serginin konseptine uymadığını gören seçici kurul sergiyi iptal etmekle, bu kadar ısrarcı olunmasına rağmen Taksim ağırlıklı fotoğraflar gelmiş olması gerçekliğini sergilemek arasında kalmış. Özcan Yaman insanların sergiyi izleyip "Neden bu sergi Taksim takıntılı olmuş?" şeklinde sorular sormalarının çok doğal olduğunu düşünüyor.

DİĞER İLLER DE TAKSİM GİBİ

Acaba fotoğrafçılar polis ve eylem yapanlar arasındaki çatışma ve polis şiddetini görüntülemeyi daha cazip bulup, yürüyen, marşlar, şarkılar söyleyen, sloganlar atan, halay çeken işçi fotoğraflarını "Görsel olarak değersiz" mi buldu? Bu soruyu sorduğumuz Özcan Yaman, başka illerden gelen fotoğrafların da "Taksimvari" olduğuna dikkat çekiyor. Kocaeli gibi bir işçi kentinden gelen 1 Mayıs fotoğraflarının da Taksim'e gelmek için mücadele eden insanların polisle çatışmalarını belgelediğini anlatan Yaman, Kocaeli 1 Mayıs'ının belgelenmeye değer bulunmayışının dikkat çekici olduğunu söylüyor. Kendisinin de Taksim'de fotoğraf çekmeyi tercih ettiğini söyleyen Yaman fotoğrafçıların "hareketi" sevdiğini kabul ediyor. Bunda 1 Mayıs kutlamalarının resmi geçit törenini andıran "cansızlığının" da etkili olabileceğini de ekliyor. Sendikaların işçileri alanlara çekmek için yeterince gayret sarfetmediğini, Taksim'e çıkılacaksa da son 1 Mayıs gibi yasak savmak

için değil ciddi olarak hazırlanması gerektiğini de söylüyor.

Genelde fotoğrafçıların eylemlerde basın fotoğrafçısı gözüyle olaya yaklaşım "hareket" in peşinde koştuğunu söyleyen Yaman, sadece yürüyen ya da çatışan kalabalıklar değil fotoğrafçının bir işçi ailesinin 1 Mayıs'a hazırlanmasından, küçük ama yürekli işyeri eylemlerinin belgelenmesine kadar sorumluluk duyması gerektiğini düşünüyor. Gerekirse gelecek sene bunu anlatabilmek için ekip kurup bölge bölge geziler düzenleyebileceklerini vurguluyor.

TARAF OLAN BİR FOTOĞRAF KOLEKTİFİ; RED FOTOĞRAF

Red Fotoğraf, 2008 1 Mayıs'ında polisin Taksim'i emekçilere dar etmesinin ardından polis şiddetinin teşhir etmek için açılan "İşgal 1 Mayıs; 2008" sergisiyle birlikte kuruldu. Uzun tartışmalardan, sonu gelmez toplantılardan değil de doğrudan bir fotoğrafçı refleksinin ürünü olarak ortaya çıktı. Sergiye katılan 27 fotoğrafçının imzasız olarak sergiledikleri fotoğraflardan İstanbul Taksim'de yapılmak istenen kutlamaların polis bayramı, yılbaşı gibi pek çok kutlamaya ev sahipliği yapan Taksim meydanında işçisine, öğrencisine, kamu emekçisine, kadınlarına adeta "düşmanca" saldıran emniyet güçlerinin bir kez daha İşçi Bayramı'nın "çatışmalarla" anılmasına dönük gayretini apaçık görme ve anlama şansına sahip olduk. Bu fotoğrafçı refleksinin Red Fotoğraf ismini alarak bir fotoğrafçı kolektifi haline gelmesinin ardından sergi ülkenin pek çok yerini gezdi. Sergilendiği her yerde 2008 1 Mayıs'ında yaşananlarla ilgili yapılmış yüzlerce haberden daha büyük etki uyandırdı. Kuşkusuz fotoğrafın gücünden ileri geliyordu bu etki.

Red Fotoğraf "İşgal 1 Mayıs'ı 2008" sergisinin ardından, kentsel dönüşümle ilgili "Soylulaş-ma Kentsel Dönüşüm" adlı bir sergi hazırladı geçen süre içinde. Yine bir toplumsal mesele, yine fotoğrafçıların bu meseleyle ilgili halkın gözünden kareleri sergileniyordu. Kentsel dönüşüm adı altında rant için talan edilen yaşamları görünür hale getiren sergi yine büyük ilgi gördü. Red Fotoğraf'ın laftan çok iş üreten "projeci" yapısı artık bir kimlik haline gelmişti. Profesyonel ya da amatör, sanatçı ya da foto muhabir, fotoğrafa dün başlamış ya da yıllarını vermiş genç, yaşlı fotoğrafçılar bir toplumsal mesele karşısında ortak duyarlıklarını sanat galerilerinde değil halkın rahatlıkla izleyebilecekleri mekanlarda, bizatihi mahallelerde, sendika ve dernek lokallerinde sergiliyorlardı. Tarafıklarını gizlemiyor, halkı da bu tarafgirliğe davet ediyorlardı.

İŞİN ÖZNESİ FOTOĞRAF ÇEKME Lİ

Fotoğrafın gücü ve toplumsal işlevinin yeterince anlaşılamadığını söyleyen Yaman, "Emekçilerden yana duran bir fotoğrafçı da fotoğraf makinesini bu felsefeyle kullanamayabiliyor" diyor.

İşin öznesi olan insanlardan fotoğrafçılar yetişmesine dikkat çeken Yaman'ın bu sergiyle ilgili çıkarttığı en önemli sonuç bu. "Gözü iyi olan", fotoğraf çekmeye meraklı bir tornacının, bir tamirci çırağının ya da fabrikada çalışan bir beyaz yakalının fotoğrafa anılarını kaydetmek gözüyle değil de yaşamlarını, sorunlarını belgelemek gözüyle baktığında, işçilerin gerçek yaşamlarını sergileyebilecek fotoğraflar yaratılabileceğini söylüyor. İçinde yer almadan bir yaşamın samimi bir biçimde anlatılabileceğine inanmayan Yaman, fotoğrafçıların ancak aylar, yıllar alacak bir mesaiyle bir yaşam hikayesi anlatabileceklerini söylüyor ve ekliyor: "Oysa içerideki bunu çok daha kolay ve etkili gerçekleştirebilir".

(İstanbul/EVRENSEL)

12 kültür

1 MAYIS FOTOĞRAFLARI SERGİSİ, NEREDEYSE TAKSİM'DEN İBARET OLUNCA, RED FOTOĞRAF TEK FOTOĞRAF ÇATIŞMA MIDIR?

Devrim Büyükkaragözü

İçki serimden sulandırılan Birtak, Mücahede ve Dayanışma Gücü 1 Mayıs'ın archedan en çok konuşulan konularından biri...

Bir gün 26 Haziran 2009

Selanik'ten, İstanbul'a 1 Mayıs'ın 100. yılı

1 Mayıs fotoğraf sergisi yam san 18.00 da Beğözü Çarşı'da Halkın Birliği Derneği sergi salonunda açılıyor...

bu paktin çarpıcı ve nefis bir fotoğrafı ise 1 Mayıs gününde...

Önümüzdeki yıllarda ulusal ve uluslararası boyutlarda içki serimden önemli birli 1 Mayıs'ları...

Sergide yapıtları bulunan sanatçılar:

- AHMET ŞAY (Alatın Tınar / Ayten Tuğlu) / AZİZ GENÇ (Banyo Sever / Benyamın Hiler) / ÇAĞA ÇÖMÜR (Deniz Iğın / Deniz Kökçü) / ERİN BAYR (Erin Çavuş / Erkin Lodos) / EREL URAL (Fekra Bul / Galip Varoğlu) / HASAN ÖZEL (Kurban Uzel / Kıvılcık Çalçır) / MATHIEU CHAZEL (Mehmet Kocamaz / Mine Yalçın) / MUSTAFA AYÇAR (Nar Photos / Nesrin Demircan) / NİHA K...

İŞİN ÖZNESİ FOTOĞRAF ÇEKME

her yerde devler yükseliyor. Bu devler silindirmeye...

Fotoğraflar 1 Mayıs'ı anlatıyor...

Uğur Halli Karakullukçu

Çocukların Red Fotoğraf Derneği'nin hazırladığı 'İşin Öznesi' fotoğraf sergisi...

Koyunkulağı Şenliği

Devrim Büyükkaragözü

İTİFAKLA 1993 yılında düzenlenen Karlı Akademi'nin organizasyonu...

Taksim'deki 1 Mayıs gününde...

Yüksel'in objektifinden Mardin-Urfa

Tiyatrolar buluşması başlıyor

"En Güçlü Kim", Yenikapı Tiyatrosu "Aynı Nasıl Kurulmuş" adlı oyunlarıyla...

1 Mayıs'tan öğrenmek, Öğrenmek işçi sınıfından...

27-03 Temmuz 2009 fotoğraf sergisi

ÇHD.Çağdaş Hukukçular Derneği - REDFOTOGRAF GRUBU

27 HAZİRAN 2009 SAAT: 18:00 YER: ÇHD SERGİ SALONU

evrensel 5 Temmuz 2009

Kazım Koyun

LAZ müziği ve Karadeniz'in Hınıs Türküleri...

201 fotoğrafından oluşan sergi, 27 Haziran'da Beğözü Çarşı'da...

İŞİN ÖZNESİ FOTOĞRAF ÇEKME

her yerde devler yükseliyor. Bu devler silindirmeye...

201 fotoğrafından oluşan sergi, 27 Haziran'da Beğözü Çarşı'da...

Karapürç at yarışları

BALIKESİR'in bu yılki Karapürç at yarışları...

Süreyya Operası'nda son k...

KADIKÖY'de bu yılki Süreyya Operası...

Çocuk Yaman, başka illerden gelen fotoğraflardan da "Tak-sim'in" olduğunu dikkat ge-

UNCA, RED FOTOĞRAF ANLATTI

Red Fotoğraf 2008 1 Mayıs'da polislik Tak-sim'e...

İŞİN ÖZNESİ FOTOĞRAF ÇEKME

Fotoğrafın gücü ve işlevinin yeterince an-gini söyleyen Yaman, lardan yama duran bir da fotoğraf makinesini...

27 HAZİRAN 2009 SAAT: 18:00 YER: ÇHD SERGİ SALONU

evrensel 5 Temmuz 2009

İŞİN ÖZNESİ FOTOĞRAF ÇEKME

her yerde devler yükseliyor. Bu devler silindirmeye...

201 fotoğrafından oluşan sergi, 27 Haziran'da Beğözü Çarşı'da...

Karapürç at yarışları

BALIKESİR'in bu yılki Karapürç at yarışları...

Süreyya Operası'nda son k...

KADIKÖY'de bu yılki Süreyya Operası...

Çocuk Yaman, başka illerden gelen fotoğraflardan da "Tak-sim'in" olduğunu dikkat ge-

UNCA, RED FOTOĞRAF ANLATTI

Red Fotoğraf 2008 1 Mayıs'da polislik Tak-sim'e...

İŞİN ÖZNESİ FOTOĞRAF ÇEKME

Fotoğrafın gücü ve işlevinin yeterince an-gini söyleyen Yaman, lardan yama duran bir da fotoğraf makinesini...

Biz,

bu fotoğrafları çekenler

bu sergiyi gezenlerin

Chicagolu işçi

August Spies'in

ölüm cezasıyla yargılandığı

mahkemeye söylediklerini de

düşünmesini

istiyoruz:

***"Eğer bizi asarak,
tahakküm altındaki milyonların,
sefalet içinde çalışan ve kurtuluşu arzulayan,
kurtuluşu bekleyen milyonların
bu hareketini, işçi hareketini ezebileceğinizi
umuyorsanız
-eğer düşünceniz buysa, o zaman asın bizi!
Burada bir kıvılcımı ezeceksiniz,
ama şurada, burada veya orada, arkanızda ve
önünüzde ve
her yerde
alevler yükseliyor.
Bu ateşi asla söndüremezsiniz".***